Publicerad 2012-02-27 18:59 av Emelie Skoog

för L.W säger allt jag har tänkt, allt jag känt och förklarar hur jag mått.

I ett myller av ett vägskäl har jag rest ett fucking monument.

det är en brustna hjärtans höst
med
krossade drömmar och
bortglömda förstånd.

en stund
av
tunga andetag med
en dos av ensamhet

ett farväl jupiter
för att klara av att bli
hel
när alla andra gått.

I ett myller utav vägskäl
blev det aldrig något monument
utan det blev
en melankoli av

ett i morgon
som bara kan bli bättre än idag.

som jag önskar att du
längtar

och

som jag önskar att du
att du inte fanns.

För den jävligaste stunden var den när du gick
men
den vackraste stunden var inte när du kom

Den var när jag insåg att jag är bättre utan dig.

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Emelie Skoog med Poeter.se id #9402 innehar upphovsrätten